

Soukromí

Všichni známe soukromí a každý z nás ho má. Otázkou je, co všechno lze považovat za soukromí.

Soukromí je vlastně úplně všechno. Osobní život, tajemství, hesla od účtů, intimní a rodinné věci, co si s kým povídáme nebo píšeme... Dalo by se tedy říct, že na soukromí je vlastně postavený celý náš život.

Nikdo nemá právo nám do soukromí zasahovat, vědět o nás všechno (pokud tedy nechceme). Nikdo nemá právo nám naše soukromí brát. Vlastně si ani život bez soukromí nedovedu představit. Všude by byl zmatek.

Podle mého názoru soukromí patří k základním potřebám našeho života. Je jen na nás, jak se svým soukromím naložíme. Někdo si svého soukromí váží, chrání ho a považuje za důležitou část ve svém životě. Na druhou stranu jsou tací, kteří nechávají schválně ostatní nahlížet do svého soukromí, zveřejňují svá tajemství, údaje na sociálních sítích, schválně se zviditelňují a vlastně tak trochu žijí bez soukromí. Ale asi jim to takhle vyhovuje.

Položme si otázku. Co by se stalo, kdyby soukromí nebylo, prostě najednou zmizelo? Zpanikařili by lidé, dokázali by žít bez soukromí a jaký by byl potom celý svět kolem nás? Každou věc, každou myšlenku, každý pocit by věděli i ostatní. Každý by měl asi popřemýšlet sám, jaké by to bylo nemít soukromí, být stále někým pozorován, kontrolován...

Já v tom ale nic dobrého nevidím. Všichni by o sobě všechno věděli. Nikdo by neměl tajemství. Neměli bychom si o čem s druhými povídat, protože by nebylo nic, co bychom o tom druhém nevěděli.

A problémů by bylo určitě ještě mnohem více. Dokázal by někdo v tomhle světě žít? Ve světě, kde by se nic neutajilo a vše vědělo? Pro mě by to byl hrozný pocit vědět, že všichni o mně všechno ví. Nic už by nefungovalo jako teď.

Myslím, že život bez soukromí není možný. A jestli takový život někdy bude, tak si ho nedokážu představit a doufám, že v takovém světě už žít nebudu.